

sig Bevilling, som kan træde i Stedet for den, thi ellers vil hverken Træ- eller Sernpæle forhindre Spørgsøst fra om 24 Timer at komme frem igjen. Der er imidlertid endnu en Betragtning af mere almindelig Natur, som jeg vil tillade mig at gjøre gjældende ved denne Leilighed. Selv om nemlig det ærede Flertal, hvad jeg ganske vist ikke tør vente, vilde følge min Opfordring til at vise Forsynlighed, saa er jo dermed Banstueligheden ikke løst, thi den Banstuelighed, som er overvunden i dette Dieblit og for Tiden, vil jo meget snart komme igjen, hvis dette Thing ikke til Syvende og Sidst er kommen til den Erkendelse, at det ikke kan gaa saaledes som hidtil, men at det bliver nødvendigt isølge selve Landen i vor Forsatning, at man tager noget Hensyn til Andres Anskuelser, og særlig til de Anskuelser, der gjøre sig gjældende i det andet Thing. Dette tror jeg, at det høie Things Flertal mere end een Gang har forsynet sig imod. Man har saa ofte her ladet Ringstrande, fordi man kun vilde sit Eget og ikke Andet, man vilde Alt eller Intet, hvoraf Resultatet er blevet, at man nu staar stille paa ethvertformeligt Gebet. Resultatet af de Betragtninger, jeg saaledes har tilladt mig at udvise, bliver altsaa, at jeg umulig kan stemme for Flertallets Indstilling om at forkaste den provisoriske Finantslov, og min væsentlige Grund dertil er den, at der ikke er tilvejebragt Noget, som kan træde i Stedet for den, og at Følgen altsaa vil blive, at en ny provisorisk Lov igjen vil blive udstedt, hvis en saadan regelmæssig Bevilling ikke kommer tilstede. Det ærede Medlem for Ringfjording (Clausager) udtalte sig igaar med stor Albenhed og sagde, at man maatte nødvendig gaa frem paa den Maade, der er foreslaaet, thi man kunde ikke handle anderledes overfor Vælgerne. Den ærede Ordfører for Mindretallet har allerede i den Henseende sagt Tilstræffeligt til at indbegaa det ærede Medlem. Jeg skal kun tilføje den Bemærkning og gjentage, hvad jeg allerede tidligere har sagt, at hvis det ærede Medlem og flere Andre med ham vilde medvirke til, at vi igjen kom til en regelmæssig Tilstand, saa er det min Overbevisning, at et stort Antal Vælgere vilde være ham og hans Medhjælpere taknemlig derved, men selv om det nu skulde være, at det ærede Medlems og mine Vælgere ikke vare fornøiede med, at vi havde bragt en saadan Overenskomst i Stand, saa vil jeg slet ikke anse det for nogen Ulykke, om vi to ikke mer kom herind i Rigsdagen igjen, men at der kom Andre i vort Sted, thi vist er det, at saaledes som Sagerne staa, og saaledes som Arbejdet for Tiden gaar herinde, er der ikke særlig Anledning til at sætte Pris hverken paa det ærede Medlems eller min Nærværelse her. Endelig blev det omtalt fra et andet Medlems Side, og det er navnlig udtalt udenfor denne Sal mangfoldige Gange, at den høie Regjering var en Hindring for at komme ind i en regelmæssig Tilstand og navnlig for, at der

kunde komme en Overensstemmelse tilstede mellem Landsting og Folkething, men det er efter min bestemte Overbevisning fuldstændig urigtigt. Jeg opfatter den høie Regjering's Standpunkt at være det, at den staar som Forsvarer for den nuværende grundlovmæssige Magtfordeling, medens det høie Folkethings Flertal vil ikke ad forfatningsmæssig Vej se at faae en Forandring deri, men vil tiltvinge sig en Magt, som isølge Forsatningen ikke tilkommer det. Hvis der kunde opnaas en Forstaaelse mellem dette Things Flertal og Flertallet i det andet Thing, saa er jeg overbevist om, at den høie Regjering, hvis man skulde sætte særlig Pris derpaa, med Fornøielse vilde overlade Pladsen til Andre. Regjeringen har efter min Opfattelse ikke danset paa Roser, og i det Dieblit, vi alvorlig stræbe hen til netop at faae begge Thing til at arbejde sammen, vil Regjeringen vistnok overmaade gjerne overlade Pladsen til Andre. Det ærede Flertal har nu saa ofte — og jeg tror ikke, at det altid har været ganske heldigt derved — fulgt et Raad fra dets Egne. Jeg siger her, ville De nu ikke engang til en Forandring følge et Raad af en Modstander og se at komme ud over den nuværende provisoriske Tilstand og bringe os over i et regelmæssigt Spor, derved at De samtidig med, at De tager Dem til Rette paa den provisoriske Lov, skaffer os en regelmæssig Bevilling, som kan bruges og modtages af Regjeringen. Vilde de ikke dette, da er det min Overbevisning, at ad den Vej, Vestre gaar i dette Dieblit, kan det umuligt seire, ikke føre den Krig igjennem, som det har begyndt; paa den anden Side er det muligt, at den nuværende Regjering og de, der støtte den, heller ikke ville kunne hævede deres Standpunkt. Resultatet bliver da let det, vi Alle lige meget vilde beklage, et Resultat, som jeg tror at kunne kalde Folkfrihedens Undergang her i Landet.

Ordføreren (Holstein): Jeg tilstaa, at det var med en vis Forundring, at jeg hørte den ærede Conseilspræsident udtale sig igaar. Først siger den ærede Conseilspræsident, at det, der staar i Ministeriets Skrivelse, er ingen Beilagelse, men en Udtalelse af Forundring — saaledes forekom det mig — over, at der mangler Motiver, men da Motiverne ere givne, svarer den ærede Minister, at det er et Indlæg, som han ikke her vil svare paa, men jeg maa da bemærke, at jeg ikke fatter, hvorledes den ærede Minister i den Grad kan have overset Bestemmelsen i den Paragraf i Grundloven, i Henhold til hvilken han har udstedt den foreløbige Lov af 12te April; thi denne Paragraf udtaler udtrykkelig, at saadanne Love skulle forelægges Thingene. Den ærede Minister har selv erklæret, at en saadan Forelæggelse til Thingets Beslutning fra hans Side har fundet Sted, og jeg ser da ikke rettere, end at det er i fuldstændig Strid med den ærede Ministers Ud-